

Nicolaus Schütze

**Programma Quo Rector Universitatis Nicolaus Schütze/ I.U.D. & Codicis
Professor Ad Festivitatem Paschatos digne celebrandam Omnes omnium
ordinum Cives Academicos sedulo hortatur**

Rostochii: Kilius, 1641

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734809867>

Druck Freier Zugang

RU. Progr. 1641.

1) Nicol. Schütz

2) " "

3) Johann Lohmann

4) Johann Quistorp

5) Progr contra Scholasticam

PROGRAMMA

QUO

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

NICOLAUS Schütze/

J. U. D. & Codicis Professor

AD

Festivitatem

PASCHA-
TOS

dignè celebrandam

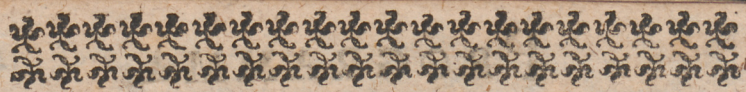
*Omnes omnium ordinum Cives Academicos
sedulo hortatur.*

ROSTOCHII,

Literis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M DC XLI.

I festum Bacchi, quod ante septem hebdomadas celebratum est, postulavit admonitionem, ut studiosa juvenus CHRISTI Redemptoris passionem potius meditaretur, quam impietatis in illo usitata exercitia obiret: longe potiori jure postulat festum CHRISTI resurgentis, ut juvenes Deum timentes, his præcipuè diebus id agant, quod hujus festi legitima & ritè instituta celebratio non tam postulat, quam flagitat sub gravissima iræ divinæ comminatione, quæ secus facientes absq; dubio inveniet, ac meritis poenis afficiet. Consistit vero ista celebratio in partibus duabus, meditatione seria & actione minimè simulata. Meditabimur vero dominicam resurrectionem, si veritatem rei gestæ fideliter credamus, & effectus è scriptura sacra collectos animo fideli comprehensos quotidie nobis ob oculos collocemus. Rei gestæ veritas nemini dubia esse potest, nisi qui vel hospes in sacris literis versatur, vel ab Ecclesia planè alienus est. Plurima enim & evidentissima eorum, qui rei gestæ interfuerunt, de quorum fide dubitari non potest, rem sic & non aliter gestam confirmant,

mant. Primo enim ipse CHRISTUS, cum iter
ad passionem & mortem ingressus esset, prædi-
cit se moriturum quidem, sed tertia die post in
vitam rediturum. Si dixisset, quod Mahume-
tes, intra octingentos annos revertar, menda-
cium ipso tempore tutum erat: At intra tridu-
um qui se ex morte in vitam rediturum præ-
dicat ac promittit, fallacia, si quæ subesset, sta-
tim patere potuisset. Hic exclamant increduli,
& historiæ fidem derogant, qui Erum Arme-
nium, Aristæum, Thespesium in vitam rediisse,
apud Platonem, Herodotum, & Plutarchum
legunt, nec fidem iis auditoribus derogant.
Quid isto hominum genere iniquius, qui crede-
re & credi cuncta & in omnibus suo arbitrio
volunt, nulla inquisitione, nullis testibus: qui-
bus tamen ut salutem suam credant & ample-
ctantur, nullis rationibus, nullis testibus satis-
fiat? Viderunt mulieres, viri tetigerunt, incredu-
lus palpavit & credidit, bibit ipse vivus, come-
dit, versatur cū discipulis, nec semel, nec paucis
diebus: Hæc numquid negari possunt? Pon-
tius ipse Romanus testatus est: Apostoli mortuo
domino latitantes ac timidi, reverso autem in
vitam animosè prædicant, & rei veritatem san-
guine suo obsignant: Quem vox ancillæ ter-
ruerat,

ruerat, qui vivum ter abnegarat, ablatum ex oculis confitetur, prædicat, celebrat, in coetu frequentissimo apud magistratus, coram sacerdotibus, nec ullis precibus abstineri, nec minis deterreri à prædicando quod viderat, potest. Quin & ipsæ calumniæ veritati lucem adferunt: Judæi corpus J E S U C H R I S T I furto surreptum iri confingunt, quos Pilatus custodibus concessis refellit. Quidam ex Ethnicis larvam seu spectrum loco J E S U cruci affixum prodiderunt; id Judæi falsissimum esse contendunt, qui & ipsius morte offenduntur, & crucifixum vulgo appellantes, eam certissimè credunt. Vere igitur mortuus est C H R I S T U S, vere excitatus è morte in vitam rediit, nec ullam dubitandi causam homini reliquit. Jam cui bono? Sibi quidem soli resurgens, nobis nullam celebrandi festi, vel exiguam, reliquisset. Igitur cum ipse sit caput fidelium, nos membra, nihil est, quod capiti quidem contigerit, quin idem in ejus membra redundet. Id enim à patre suo precibus inpetratum dicit, ut ubi ipse sit, membra sua quoq; sint; ii nimirum qui in ejus nomen sint credituri. Hic ergo primus est effectus, quod suis quoq; fidelibus resurgendi ex morte & in vitam redeundi spem certissi-

certissimam fecerit, quæ nunquam sit eos frustratura: id quod nec obscura, nec pauca sacramentorum literarum testimonia confirmant, sed alter effectus eo magis etiam est meditandus, quo ad spei illius certitudinem confirmandam pertinet magis. CHRISTUS enim resurgens inbecillitate deposita coelestem vitam ingreditur; ita nobis quoque per Baptismum sepultis non est hærendum in sordibus vitiorum, sed quemadmodum ille excitatus est per gloriam patris, ita & nos in vitæ novitate ambulare convenit. In promptu sunt plura hujus rei testimonia, quæ uti animo comprehendere pium est, ita comprehensa tantum habere, non etiam vita Christiana exprimere, neutiquam sufficit. Agendum itaque est homini pio, quod resurrectionis dominica postulat: Vetus fermentum impietatis & veteris malitiæ expurgandum est, ut azymo sinceritatis & veritatis usi & præcedentis CHRISTI vestigia secuti in regnum ejus coheredes admitti queamus. Quot autem, quantumque purgamenta veteris malitiæ in coetibus nostris deprehenduntur! verus fermentum est inobedientia, contemptus legum & magistratus, cum societates publicis interdictis improbatæ instituantur, foventur, conservantur, studiosi recen-

centes ad eas invitantur, & sollicitantur. Neque
putandum est, levem hanc esse malitiam, quæ
Deum offendit, proximum damno afficit, in-
firmiores pessimo exemplo corrumpit, pestem
vitij per se contagiosam propagat, & ad posteri-
tatem transmittit. Fermentum vetus est studi-
um ebrietatis, quæ est humanæ mentis aliena-
tio & in varias bestiarum formas transmutatio:
quam illud pugnat cum hujus festi cultu! Qui-
dam enim in lupos vertuntur & ovium carnes
devorant earumque sanguinem belluantur: Alii
in boves, & nocturno boatu plateas complent,
quietem aliorum turbant & cum silicibus sæpe
etiam secum confligunt: Alii lasciviam & lu-
xum sectantur, actum demum vetus ferment-
tum se expurgasse opinantur, si novo & mon-
stroso vestitu peregrinitatem affectent, ac vitia
inveterata novis emplastris tegant. Interim stu-
dia, quorum causa huc missi sunt, negligunt,
ac suo tempore ad functiones, inparati, inido-
nei; accedunt, veteris fermenti conscientia,
compuncti & vitiorum reliquis etiam vinculis
constricti atque inediti. Nullo ea modo cum
hujus festi cultu sincero ac legitimo conve-
niunt, juxta Apostoli ad Ephesios præceptum
instituendo, jubentis, ut renovemur Spiritu
mentis

mentis nostræ; ut induamus novum hominem, qui secundum Deum conditus est in iustitia & sanctitate veritatis; ut abjecto mendacio veritatem loquamur singuli adversus proximum suum, quia membra sumus invicem. Ad Colossenses vero, quā sollicitè eadem repetit, cum inquit: Mortificate igitur membra vestra terrestria & quæ seq. Deinde, At nunc deponite etiam vos hæc omnia, iram, excandescentiam, malitiam, maledicentiam, verborum turpitudinem: Nec mentimini alius adversus alium, cum exueritis veterem illum hominem, cum factis ipsius: & indueritis novum illum, qui renovatur in agnitionem congruentem imagini ejus, qui creavit eum: ut sapienter, justè & piè vivamus in præsentī seculo: expectantes beatam illam spem & illustrem adventum gloriæ magni illius Dei ac servatoris nostri JESU CHRISTI, qui dedit semetipsum pro nobis, ut redimeret nos ab omni iniquitate & purificaret sibi ipsi populum peculiarem, studiosum bonorum operum. Multo minus etiam conveniunt cū illis, quæ idem Apostolus ad Romanos mittit, cum inquit: Sepulti igitur sumus cum Christo per baptismum in mortem, ut sicut excitatus est Christus ex mortuis in

in gloriam patris, ita & nos nova vita incedamus: nam si cum eo plantati coaluimus conformatione mortis ejus, simul & resurrectionis erimus participes. Plura hujus generis, volente Deo, audituri sumus in sacris concionibus: quibus ut frequentes operam detis, omnes pro officii ratione hortor sedulo, nec id saltem ut audiat auribus externis, verum ad internas etiam animi admittatis: quin etiam re ipsa & opere testemini, quod vetus vitii fermentum eversum & ejectum sit, in cujus locum sinceritatis & veritatis studium successerit: quod jam non amplius in peccatis mortui jaceatis, sed Deo in sanctitate & justitia ipsi placente vivi ambuletis, ac pro tanto beneficio gratias, quantum in hac inbecillitate nostra fieri potest, nobiscum agatis immortales, Deus Opt. Max. admonitioni nostræ suam benedictionem adjungat, ut sit efficax, atq; ita festivæ huic solennitati satisfiat. P. P. Rostochii die

Resurrectionis Dominicæ, Anno 1641,

die 25. April.

studia vir-
tutis, hæc non
sunt, ut vel
expectent.
vorum de-
æque divi-
d animum
n & Magi-

is & actio-
verba fue-
us denun-
modo exer-
est nequi-
e, frat. dem-
eraret, eo,
llo in pro-
um verò &
rum anima
osse igitur
nento con-
cieratum &
notidians
excusatio-
menti Stu-
, & civibus
nuntiamus
ique modo
profess

A 3

